

trykkelig at stille Forslag om Sagens fortsatte Behandling. Denne Praksis stadfæstes ved Bestemmelsen i Ændring Nr. 23. Derimod er Udvalget meget tilbage for, som det er sket i flere fremmede Forretningsordener, at opstille særlige Afstemningsregler for motiverede Dagsordener og har ment indtil videre at kunne lade det bero ved Forretningsordenens almindelige Bestemmelser herom.

Angaaende det ved flere Lejligheder rejste Spørgsmaal, om Formanden maatte have Hjemmel til at *afvise et Forslag til en motiveret Dagsorden*, der ikke vedrører den foreliggende Sag, bemærker Udvalget, at et saadant Forslag efter Udvalgets Opfattelse maa staa i Forbindelse med den behandlede Sag og i modsat Fald vil kunne afvises af Formanden som Forhandlingsleder.

En ny Bestemmelse, hvorved der antages at kunne indvindes ikke saa lidt Tid, er indført i Forretningsordenens § 10. Ændring Nr. 11 foreskriver nemlig, at *Lovforslag forelægges skriftligt* for Tinget, medmindre Ministeren eller vedkommende Medlem udtrykkelig udtaler Ønske om mundtlig Forelæggelse. Man tænker sig Sagen gennemført saaledes, at de Bemærkninger, hvormed Forslagsstilleren ønsker at indbringe sit Forslag for Tinget, fremsendes sammen med Lovforslaget og optages i Tidenden den Dag, Forslaget anmeldes.

En anden Ændring med tidsøkonomisk Formaal er Ændring Nr. 29, hvorved man giver Formanden en lidt videre Bemyndigelse, end Forretningsordenen hidtil har hjemlet, til at *erklære et Afstemningspunkt for afgjort uden formelig Afstemning*.

Da Bestemmelserne om *Kugleafstemning* kun er anvendt een eneste Gang i Rigsdagens Historie, i 1893, har man nu udtaget dem af Forretningsordenen (Ændring Nr. 31). Samtidig er § 29, der oprindeligt forbød Oplæsning af skrevne Udarbejdelser — særlig for at hindre fremmed Paavirkning af Forhandlingen —, senere ogsaa af trykte, men som i 1918 fik sin nuværende Form, der giver Adgang til Oplæsning med Formandens Tilladelse, blevet ændret saaledes, at der